

Đỉnh điểm của phúc âm Đức Chúa Trời

Đọc Kinh Thánh: Êph. 3:9; 1:10; Gen. 1:26, 28; Gi. 1:1, 12-14; Rô. 8:3; 1:3-4; 8:16, 29

I. Đức Chúa Trời đòi đòi trong tính vĩnh cửu của Ngài đã có một “giấc mơ” theo như ao ước của lòng Ngài, và Ngài đã lập một kế hoạch mà trong Tân ước gọi là gia tế của Đức Chúa Trời—Êph. 1:4-5, 9-10; 3:9; 1 Tim. 1:4:

- A. Đức Chúa Trời trở nên con người và con người trở nên Đức Chúa Trời là gia tế của Đức Chúa Trời—Rô. 8:3; 1:3-4; 8:16, 29.
- B. Gia tế đòi đòi của Đức Chúa Trời là ý định đòi đòi của Đức Chúa Trời với sự ao ước của lòng Ngài để phân phát chính mình Ngài trong tính Tam Nhất Thần thượng của Ngài là Cha trong Con bởi Linh vào trong những người được chọn của Ngài hầu trở nên sự sống và bản chất của họ để họ có thể trở nên giống hệt như Ngài vì sự đầy trọn Ngài, biểu hiện Ngài—2 Côr. 13:14; Êph. 3:16-19.
- C. Gia tế đòi đòi của Đức Chúa Trời là làm con người giống như Ngài trong sự sống và bản chất của Ngài nhưng không trong Thần cách và làm cho Ngài hiệp một với con người và con người hiệp một với Ngài, như vậy, được mở rộng và bành trướng trong sự biểu hiện Ngài, để tất cả mọi thuộc tính thần thượng của Ngài có thể được bày tỏ trong mỹ đức con người—1 Tim. 1:3-4; Êph. 3:9; 1:10.
- D. Vào cuối thời đại này, chúng ta dạy dỗ và giảng dạy lẽ thật rằng Đức Chúa Trời trở nên con người để làm cho con người trở nên Đức Chúa Trời, giống như Ngài trong sự sống và bản chất nhưng không trong Thần cách; thật là phước hạnh lớn lao khi được nghe lẽ thật này—Gi. 1:12-14.

II. Đức Chúa Trời đã tạo dựng chúng ta để hoàn thành gia tế của Ngài với ý định là chúng ta được trở nên Đức Chúa Trời trong sự sống và bản chất nhưng không trong Thần cách để bày tỏ Ngài—Khải. 4:11; Êph. 1:4-5; Gi. 1:12-13:

- A. Đức Chúa Trời có một lòng ao ước và một mục đích, đó là, Đức Chúa Trời muốn làm cho chính Ngài thành con người và làm cho con người thành Đức Chúa Trời để cả hai—Đức Chúa Trời và con người—có thể giống nhau trong sự sống, bản chất và sự bày tỏ—vv. 1, 12-14; Rô. 8:3; 1:3-4; 8:16, 29.
- B. Đức Chúa Trời đã tạo dựng vũ trụ, làm sự ao ước của lòng Ngài -- tức con người -- thành trung tâm; lòng ao ước này không gì kém hơn một người mà người ấy cùng một loài với Đức Chúa Trời, một người được tái sản sinh và làm đầy đầy toàn bộ trái đất—Gen. 1:26, 28.
- C. Đức Chúa Trời đã tạo dựng con người theo hình tượng của Ngài và theo hình ảnh Ngài (c. 26); vì thế, con người không được tạo dựng theo như loài riêng của mình nhưng theo loài của Đức Chúa Trời:
 - 1. Đức Chúa Trời không tạo dựng nên loài người; trái lại, Ngài đã tạo dựng con người theo như loài của Đức Chúa Trời—v. 26.
 - 2. Từ quan điểm của Đức Chúa Trời, từ ngữ *loài người* là một từ tiêu cực, vì không có loài người, mà chỉ có con người được tạo dựng bởi Đức Chúa Trời là loài của Ngài.
 - 3. Sau khi sa ngã, con người đã phân rẽ chính mình khỏi Đức Chúa Trời và trở nên loài người.

- D. Thậm chí, Đức Chúa Trời đã trở nên một con người, Thần-nhân Jesus, và Thần-nhân này, qua sự chết và sự phục sinh của Ngài, đã tái sản sinh chính Ngài —Gi. 12:24; Rô. 8:29; 2:10-11:
1. Đức Chúa Trời đã trở nên người nhằm mục đích để có một sự tái sản sinh hàng loạt của chính Ngài và do đó sản sinh ra một loài mới; loài mới này không phải là loài Đức Chúa Trời cũng không là loài người—Rô. 8:16, 29; Hê. 2:10-11.
 2. Là tín đồ trong Christ, chúng ta thuộc loài Thần-nhân, những Thần nhân—Gi. 1:12-13.
 3. Những gì Đức Chúa Trời muốn ngày nay là một nhóm Thần-nhân rộng lớn; nhóm Thần-nhân này là một con người mới, một Thần nhân tập thể mang hình ảnh của Đức Chúa Trời hầu bày tỏ Đức Chúa Trời —Êph. 2:15; 4:24; Côl 3:10-11.

III. Trong Christ, Đức Chúa Trời và con người đã trở nên một thực thể, Thần-nhân —Lu. 1:35; Gi. 1:14; Mat. 1:18, 20-23:

- A. Vì Chúa Jesus đã được thụ thai bằng yếu thể tính thần thượng và sinh bởi yếu thể tính con người, nên Ngài được sinh ra là Thần-nhân., vì vậy, là Thần-nhân Ngài đã có hai thể yếu tính: thể thiếu tính thần thượng và thể yếu tính con người—v. 18.
- B. Quan niệm về Thánh Linh trong một người nữ đồng trinh cấu tạo nên sự hòa quyện của bản chất thần thượng với bản chất con người, sản sinh ra Đấng Thần-nhân, Đấng là Đức Chúa Trời trọn vẹn lẫn con người hoàn toàn—Lu. 1:35.
- C. Là một con người hoàn toàn và một Đức Chúa Trời trọn vẹn, Đấng Thần-nhân có bản chất con người cùng với mỹ đức con người để chứa đựng Đức Chúa Trời và bày tỏ Ngài với những thuộc tính thần thượng.

IV. Lúc đầu, Kinh thánh nói về Đấng Thần-nhân; ngày nay, Đấng Thần-nhân này đã trở nên những Thần-nhân—Rô. 1:3-4; 8:16, 29; Hê. 2:10-11:

- A. Chúa Jesus, Thần-nhân đầu tiên, là một nguyên mẫu để sản sinh nhiều Thần-nhân (1Phi. 2:21); nhiều Thần nhân là sự sản sinh của Ngài.
- B. Đức Chúa Trời trở nên con người (Rô. 8:3) để sản sinh hàng loạt chính Ngài và do đó sản sinh một loài mới (câu 29; Hê. 2:10; loài mới này là loài Thần-nhân).
- C. Chúa Jesus, Đấng Thần-nhân, là một hạt lúa mì rơi xuống đất nhằm mục đích sản sinh nhiều hạt lúa mì như là sự tái sản sinh của Ngài—Gi. 12:24:
 1. Hạt lúa mì đầu tiên—Đấng Thần-nhân đầu tiên—là nguyên mẫu, và nhiều hạt lúa mì—nhiều Thần-nhân—được sản sinh bởi hạt lúa mì đầu tiên qua sự chết và sự phục sinh, là sự tái sản sinh của Đấng Thần-nhân đầu tiên.
 2. Nhiều hạt lúa mì, tức nhiều Thần-nhân, là sự tái sản sinh của Đức Chúa Trời:
 - a. Sự sản sinh như vậy làm cho Đức Chúa Trời vui lòng vì họ giống như Ngài, phát ngôn như Ngài, và sống như Ngài—1 Gi. 3:2; 4:17b; 2:6.
 - b. Đức Chúa Trời ở trong sự sản sinh này; sự sản sinh của Ngài có sự sống của Ngài, bản chất của Ngài và sự cấu tạo của Ngài.
 3. Đức Chúa Trời đã sai Con Ngài để trở nên một con người và để sống một đời sống Thần-nhân; loại nếp sống này đưa đến kết quả là một con người vĩ đại hoàn vũ mà giống hệt như Ngài—một con người tập thể sống một đời sống Thần-nhân bởi sự sống thần thượng—Gi. 6:57.
- D. Chúng ta cần thấy rằng chúng ta là Thần-nhân, sinh bởi Đức Chúa Trời, sở hữu sự sống và bản chất của Đức Chúa Trời, và thuộc giống loài của Đức Chúa Trời—1:12-13:

1. Là con cái Đức Chúa Trời, chúng ta là Thần-nhân; chúng ta giống như Đấng mà chúng ta được sinh ra—1 Gi. 3:1; 5:1.
2. Vì đã được sinh bởi Đức Chúa Trời, chúng ta nói và thậm chí chúng ta có thể nói rằng chúng ta là Đức Chúa Trời trong sự sống và trong bản chất nhưng không trong Thần cách.
3. Tin rằng chúng ta là Thần-nhân, biết và nhận thức chúng ta là ai, sẽ cách mạng hóa chúng ta trong kinh nghiệm hằng Ngài của mình—2:20; 3:1-2; 5:13, 20.
4. Chúng ta không chỉ là Cơ-đốc nhân hay tín đồ trong Christ—chúng ta là những Thần-nhân, loài Thần-nhân, sự tái sản sinh của Đức Chúa Trời; đây là đỉnh điểm của phúc âm Đức Chúa Trời—Gi. 12:24; Rô. 8:16, 29; Hê. 2:10-11.